

SÍNDROME DE WILLIAMS

És un trastorn del desenvolupament que es presenta des del naixement tot i que no sol manifestar-se fins als 2 ó 3 anys de vida. No és hereditari, i afecta igualment a homes i a dones. Està causat per la pèrdua de material genètic en el cromosoma 7.

Signes que ens poden fer sospitar que tenim un nen amb síndrome de Williams:

A part d'alguns problemes mèdics, com nivells elevats de calci en sang, problemàtiques relacionades amb el cor, amb el sistema urinari, aparell digestiu, etc., hi ha algunes característiques que comparteixen molts nens amb síndrome de Williams:

- Trets facials: sovint presenten uns trets facials concrets, coneguts com “cara de nan”.
- Retard mental: pot aparèixer en diferents graus.
- Llenguatge: els costa adquirir el llenguatge, però quan ho fan tenen facilitat d'expressió, encara que la comprensió acostuma a ser inferior. Construeixen bé les frases i tenen un vocabulari ampli, però sovint se centren en restringits i repetitius del seu interès.
- Conducta social: acostumen a tenir la gran virtut de ser nens extravertits i sociables. El problema pot venir quan presenten un comportament inusualment alegre i tranquil davant de desconeguts, així com impredecibles moments de mal humor o malestar.
- Psicomotricitat: presenten problemes en la coordinació de moviments, i tenen afectada tant la motricitat fina com la gruixuda. És normal, doncs, que tinguin problemes per començar a caminar, fer activitats d'equilibri, o començar a escriure, pintar o retallar.
- Trastorns d'atenció i hiperactivitat: els costa estar-se quiets i concentrats en les tasques escolars. Però poden quedar fascinats per algun objecte o tema concret i passar molt de temps pensant en aquest d'una forma obsessiva.
- Trastorn d'ansietat: es preocupen excessivament per temes recurrents.
- Percepció emocional: tenen dificultat per comprendre l'estat mental dels seus interlocutors.
- Percepció espacial: els costa veure com diferents parts poden unir-se per crear objectes més grans.
- Musicalitat: molts d'aquests nens tenen una habilitat musical superior a la resta de les seves capacitats generals.
- Hiperacúsia: són molt sensibles als estímuls auditius, i això fa que els puguin molestar més del normal el so dels trons, els petards, la música alta...
- Excel·lent memòria visual i auditiva.

Tractaments útils per tractar els nens amb síndrome de Williams:

Com que es tracta d'un trastorn genètic, no es pot curar, però sí que cal incidir en els problemes particulars de cada nen, normalment a través de la teràpia del llenguatge i teràpia ocupacional. L'objectiu real és la integració social i laboral d'aquestes persones quan arribin a ser adults.

Centre de Psicologia i Musicoteràpia

Què poden fer els pares, familiars i educadors per ajudar-lo?

- Animar-lo a jugar amb jocs d'encaix, peces petites, dibuixar en una pissarra i en paper, per treballar la motricitat fina.
- Animar-lo a fer puzzles per treballar la integració visual.
- Fomentar les activitats d'educació física i l'esport.
- Oferir-li un entorn organitzat amb cadires adequades i bona il·luminació.
- Aprofitar la música per desenvolupar les àrees de desenvolupament cognitiu, verbal, i afectiu durant els jocs i durant les tasques diàries (bany, anar a dormir, ...).

Què farem en una sessió de musicoteràpia al Centre Auca?

A la sessió de musicoteràpia, un nen amb síndrome de Williams pot fer sessió individual o grupal, segons el moment del tractament i les característiques del problema.

Mitjançant jocs i activitats musicals, es treballaran els següents objectius:

- Estimulació del llenguatge expressiu
- Treballar la comprensió verbal
- Millorar la capacitat d'atenció
- Reduir la impulsivitat
- Treball de la motricitat fina i gruixuda
- Coordinació corporal
- Expressió d'emocions

Paral·lelament, s'assessorarà als pares en aquelles activitats que els poden ser útils per facilitar a casa la vida diària del nen.

*Canolich Benedí i Reina
Anna Garí i Campos
Centre Auca de Psicologia i Musicoteràpia*